

Pszeudoliberalális csatamezők

Az Állami csatamezők című Eörsi István-féle német cikkből kiindulva engem nagyon érdekel(ne), mi állt a Frankfurter Allgemeine Zeitungban megjelent felháborodott olvasói levelekben. Gondolom, másokat is érdekelhet, mi állt az oda küldött enyémben, ami talán szintén megjelenik még.

„Megdöbbenve olvastam Eörsi István-nak a FAZ január 2-i számában megjelent cikkét. Különös állításai nem leptek meg, hiszen ismerjük gondolkodását: véleményét folyamatosan nyilvánosságra hozza a különböző itthoni médiumokban is – ebben senki meg nem akadályozza, s emiatt még soha semmi baja nem származott »törvénytelen« diktatúránkban, ahogyan ő látja és láttatja. Eörsi kiválóan, szellemesen ír és beszél, de mint az SZDSZ ügyvivő tes-

tületének tagja, elkötelezettje ennek az ellenzéki pártnak, s hűségesen képviseli annak politikáját. Ez a kis párt, amelynek a választásokon sosem volt nagy sikere, és csak az egykori állampárt koalíciós partnereként kapott szerepet a kormányzásban 1994–98 között, valamennyi párt közül a legintoleránsabb: semmilyen másságot nem tűr el, közéletet nem ismer, akinek a felfogása nem egyezik az övével, az mind szélsőjobboldali, náci, rasszista, antiszemita. Ebben az írásában is ügyesen hasonlítgatja a jelen kormány tevékenységét a Kádár-éráéval, holott nyilvánvaló, hogy az akkori ellenzék itthon meg sem mukkanhatott, míg ma az „elnyomott” ellenzék azt beszél, amit akar (s ezzel vissza is él). A mai magyar baloldali ellenzék belpolitikai harcmodorának – a tényekkel és valósággal ke-

veset törődésnek – külföldi exportja így logikátlan és erkölcstelen, hiszen a hazai viszonyokról igen kevésbé informált közönségnek eladni az itthon is kétes hitelű véleményeket az EU-csatlakozás előtt álló ország egyetemes nemzeti érdekének súlyos sérelmét jelenti – ahogy Tőkéczkai László történész írja a Magyar Nemzetben.

Ami, bevallom, megdöbbenett, az az, hogy egy ilyen patinás, nagy múltú újság, mint az önöké, ellenőrzés nélkül közöl egy ilyen hazug rágalomtömeget, amelyet szerzője nem véleményként, hanem (bizonyítékokkal alá nem támasztott) tényként állít be, holott pontról pontra cáfolható lenne, ha erre a másik oldal egyidejűleg lehetőséget kap.”

KOVÁCS MÁRIA
BUDAPEST